

Euroopan unionin
neuvosto

Bryssel, 3. maaliskuuta 2023
(OR. en)

6685/23

Toimielinten välinen asia:
2020/0011(NLE)

SOC 133
EMPL 91
SAN 93
GENDER 19
ANTIDISCRIM 18
FREMP 47
ILO 1

ILMOITUS

Lähettiläjä: Puheenjohtajavaltio
Vastaanottaja: Pysyvien edustajien komitea / Neuvosto

Asia: Ehdotus: NEUVOSTON PÄÄTÖS jäsenvaltioiden valtuuttamisesta ratifioimaan, Euroopan unionin edun vuoksi, väkivaltaa ja häirintää koskeva Kansainvälisen työjärjestön vuoden 2019 yleissopimus (yleissopimus nro 190)
– Keskustelu

Valtuuskunnille toimitetaan oheisena puheenjohtajavaltion valmisteluasiakirja asiakohdassa mainitusta aiheesta TSTK-neuvostossa 13. maaliskuuta 2023 käytävää keskustelua varten.

Ehdotus neuvoston päätökseksi jäsenvaltioiden valtuuttamisesta ratifioimaan, Euroopan unionin edun vuoksi, väkivaltaa ja häirintää koskeva Kansainvälisen työjärjestön vuoden 2019 yleissopimus (yleissopimus nro 190)

Puheenjohtajavaltion valmisteluasiakirja

Kansainvälinen työkonferenssi hyväksyi kesäkuussa 2019 pidetyssä 108. istunnossaan (100-vuotisjuhlassa) väkivallan ja häirinnän poistamista työelämässä koskevan yleissopimuksen¹, jäljempänä 'ILO:n yleissopimus nro 190', johon liittyy suositus nro 206². ILO:n yleissopimus nro 190 on ensimmäinen kansainvälinen väline, jossa vahvistetaan erityiset työelämään liittyvän väkivallan ja häirinnän torjuntaa koskevat maailmanlaajuisesti sovellettavat normit. On välttämätöntä torjua kaikenlaista naisiin ja miehiin työelämässä kohdistuvaa väkivaltaa ja häirintää, koska tällaiset käyttäytymismuodot ja käytännöt muodostavat vakavan ihmisoikeusongelman ja uhkan yksilöiden ihmisarvolle, terveydelle ja hyvinvoinnille. ILO:n yleissopimus nro 190 on merkittävä askel tämän tavoitteen saavuttamiseksi.

EU:n jäsenvaltioilla oli keskeinen rooli ILO:n yleissopimuksen nro 190 hyväksymisessä, ja ne vahvistivat sitoumuksensa edistää turvallisia ja terveellisiä työoloja ja syrjimättömyyttä työpaikoilla. Toteuttamansa koordinoinnin ansiosta ne ovat aina voineet puhua yhdellä äänellä ja toimia siten vahvana neuvottelijana ILOssa. Koordinointi on edelleen merkityksellistä tulevien neuvottelujen yhteydessä, ja se on jatkossakin avainasemassa varmistettaessa EU:n jäsenvaltioiden uskottavuus ja vaikutusvalta ILOssa.

Komissio hyväksyi 22. tammikuuta 2020 ehdotuksen neuvoston päätökseksi jäsenvaltioiden valtuuttamisesta ratifioimaan, Euroopan unionin edun vuoksi, väkivaltaa ja häirintää koskeva Kansainvälisen työjärjestön vuoden 2019 yleissopimus (nro 190)³, jäljempänä 'neuvoston päätös', samoin kuin viiden aiemmankin ILO:n yleissopimuksen ja yhden pöytäkirjan yhteydessä. Huolimatta yhteisestä tavoitteesta torjua väkivaltaa ja häirintää työelämässä neuvosto ei ole päässyt päätöksestä periaatteelliseen yhteisymmärrykseen eikä toimittanut sitä Euroopan parlamentille sen hyväksynnän saamiseksi.

¹ Yleissopimus C190 – väkivaltaa ja häirintää koskeva yleissopimus, 2019 (nro 190) (ilo.org). ILO:n yleissopimuksen nro 190 nykyiset ratifiointit: Ratifications of ILO conventions: Ratifications by Convention.

² Suositus R206 – väkivaltaa ja häirintää koskeva suositus, 2019 (nro 206) (ilo.org).

³ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/FI/TXT/?uri=CELEX%3A52020PC0024>

Yksi tärkeimmistä neuvoston päätöksen hyväksymiseen liittyvistä jäljellä olevista huolenaiheista koskee keskustelua velvollisuudesta ratifioida ILO:n yleissopimus nro 190 sen hyväksymisen jälkeen. Tältä osin on syytä todeta, että Lissabonin sopimuksesta johtuva oikeusperusta tämän neuvoston päätöksen hyväksymistä varten on sama kuin niiden kuuden aiemman ILO:n välineen yhteydessä, joiden osalta neuvosto hyväksyi päätöksen⁴. ILO:n yleissopimuksesta nro 190 käytyjen keskustelujen yhteydessä on selvennetty, että neuvoston päätös jäsenvaltioiden valtuuttamisesta ratifioimaan unionin edun vuoksi ILO:n yleissopimus nro 190 loisi jäsenvaltioille velvoitteen ratifioida yleissopimus, samoin kuin aiemmat neuvoston päätökset, jotka hyväksyttiin ILO:n välineiden ratifioinnin valtuuttamiseksi. Komissio ei ole tähän mennessä käynnistänyt mitään jäsenvaltiota vastaan rikkomusmenettelyjä näiden välineiden ratifioimatta jättämisestä.

Neuvostossa käytävä keskustelu tarjoaa tilaisuuden keskustella asiasta poliittisella tasolla ja tarkastella mahdollisia keinoja edetä ehdotetun neuvoston päätöksen ja ILO:n yleissopimuksen nro 190 ratifioinnin osalta.

⁴ Neuvoston päätös, tehty 14 päivänä huhtikuuta 2005, jäsenvaltioille annettavasta valtuutuksesta ratifioida Euroopan yhteisön edun vuoksi merenkulkijoiden henkilöllisyystodistusta koskeva Kansainvälisen työjärjestön yleissopimus nro 185 (EUVL L 136, 30.5.2005, s. 1); neuvoston päätös, tehty 7 päivänä kesäkuuta 2007, jäsenvaltioiden valtuuttamisesta ratifioimaan, Euroopan yhteisön edun vuoksi, merityötä koskeva Kansainvälisen työjärjestön vuoden 2006 yleissopimus (EUVL L 161, 22.6.2007, s. 63); neuvoston päätös, annettu 7 päivänä kesäkuuta 2010, jäsenvaltioiden valtuuttamisesta ratifioimaan, Euroopan unionin edun vuoksi, kalastusalan työtä koskeva Kansainvälisen työjärjestön vuoden 2007 yleissopimus (yleissopimus nro 188) (EUVL L 145, 11.6.2010, s. 12); neuvoston päätös, annettu 28 päivänä tammikuuta 2014, jäsenvaltioiden valtuuttamisesta ratifioimaan Euroopan unionin edun vuoksi työturvallisuutta kemikaaleja käytettäessä koskeva Kansainvälisen työjärjestön vuoden 1990 yleissopimus (yleissopimus nro 170) (2014/52/EU); neuvoston päätös, annettu 28 päivänä tammikuuta 2014, jäsenvaltioiden valtuuttamisesta ratifioimaan Euroopan unionin edun vuoksi kotitaloustyöntekijöiden ihmisarvoista työtä koskeva Kansainvälisen työjärjestön vuoden 2011 yleissopimus (yleissopimus nro 189) (2014/51/EU); neuvoston päätös (EU) 2015/2071, annettu 10 päivänä marraskuuta 2015, jäsenvaltioiden valtuuttamisesta ratifioimaan Euroopan unionin edun mukaisesti pakollista työtä koskevan Kansainvälisen työjärjestön vuoden 1930 sopimuksen vuoden 2014 pöytäkirja rikosasioissa tehtävään oikeudelliseen yhteistyöhön liittyviä kysymyksiä koskevien pöytäkirjan 1–4 artiklan osalta (EUVL L 301, 18.11.2015); neuvoston päätös (EU) 2015/2037, annettu 10 päivänä marraskuuta 2015, jäsenvaltioiden valtuuttamisesta ratifioimaan Euroopan unionin edun mukaisesti pakollista työtä koskevan Kansainvälisen työjärjestön vuoden 1930 sopimuksen vuoden 2014 pöytäkirja sosiaalipolitiikkaan liittyvien kysymysten osalta (EUVL L 298, 14.11.2015).

Tätä taustaa vasten ministereitä pyydetään käsittelemään puheenvuoroissaan seuraavia kysymyksiä:

1. *Mikä olisi jäsenvaltioiden mielestä sopivin tapa ratifioida yleissopimus?*
2. *Mitä takeita jäsenvaltiot pitävät tarpeellisina voidakseen tukea neuvoston päätöksen hyväksymistä?*